

Sygn. akt III CZ 31/07

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku K. M. o wyłączenie sędziów Sądu Rejonowego

w B. i sędziów Sądu Okręgowego w T.

w sprawie z powództwa M. M., K. M. i K. M.

przeciwko T. P. i Z. K.

o wydanie nieruchomości,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 13 września 2007 r.,

zażalenia powódki K. M.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 kwietnia 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2007 r. Sąd Apelacyjny oddalił wniosek o wyłączenie wskazanych sędziów Sądu Rejonowego w B. oraz Sądu Okręgowego w T.

W zażaleniu wniesiono o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz ewentualnie o przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi poza apelację krakowską.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 49 k.p.c., jedną z podstaw wyłączenia sędziego jest łączący go ze stroną lub jej przedstawicielem, stosunek osobisty tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego. W judykaturze ugruntował się pogląd, że to pojęcie obejmuje stosunek emocjonalny, gospodarczy, zależność służbową, powodującą przychylne lub negatywne nastawienie sędziego do stron lub sprawy. Wnioskodawca powinien uprawdopodobnić przyczyny wyłączenia.

Wbrew twierdzeniom skarżącej, we wniosku nie zostały uprawdopodobnione okoliczności uzasadniające wyłączenie sędziego. Większość argumentów sprowadza się do przedstawienia domysłów czy też podejrzeń skarżącej dotyczących funkcjonowania sądownictwa powszechnego w okręgu Sądu Okręgowego w T., nie znajdujących uzasadnienia w okolicznościach sprawy. Należy tu ponownie podkreślić, że w zakresie rozpoznawania spraw sędzia nie jest podporządkowany wpływom, naciskom zewnętrznym ani poleceniom czy też wskazówkom organów administracji wymiaru sprawiedliwości. Nie istnieje żadna strukturalna zależność sędziego od hierarchicznych dyspozycji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2006 r., III CZ 77/06). Podnoszenie przez strony, że negatywne nastawienie do nich prezesa sądu czy też przewodniczącego wydziału wpływa na innych sędziów orzekających w danym sądzie lub wydziale, bez wskazania konkretnych okoliczności świadczących o zaistnieniu przesłanek z art. 49 k.p.c., jest nieuzasadnione.

Wnioskodawczyni powołała się na błędne rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w sprawach toczących się z jej udziałem. Zgodnie z przyjętym w judykaturze

poglądem ta okoliczność sama w sobie nie uzasadnia wyłączenia sędziego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 1966 r., II PZ 15/66, RPEiS 1966 r. nr 4, s.261, z dnia 26 marca 1997 r., III AO 5/97, OSNAPiUS 1997 r., nr 24, poz. 502, z dnia 25 stycznia 2001 r., IV CO 24/00, z dnia 3 września 2003 r., II CO 11/03). W świetle okoliczności rozważanej sprawy należy to podkreślić tym bardziej, jeśli zważyć wynikającą z samego wniosku o wyłączenie, liczbę spraw toczących się przed Sądem Rejonowym w B., w których uczestniczy skarżąca.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).